

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบันเป็นสังคมที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลครอบงำของอุดมการณ์หรือแนวคิดเชิงบริโภคนิยม ที่ได้สร้างความปรารถนาหรือความอยากในการบริโภควัตถุดิบค้าต่างๆ ด้วยการเชื่อมโยงคุณค่าต่างๆ ที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานของความคิดความสนใจในเรื่องเพศ โดยใช้ผู้หญิง ความงามและเรือนร่างของผู้หญิงเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่กระจาย ครอบงำความคิดเชิงบริโภคนิยมแก่สังคม ซึ่งจะเห็นได้โดยง่ายจากการโฆษณาสินค้าต่างๆ และการกล่าวอ้างที่แสดงถึงความรู้ความชำนาญ (วาทกรรม) เกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายต่างๆ (ยศ สันตสมบัติ. 2534 : 12) ซึ่งในแง่หนึ่งมีความสอดคล้องกับพื้นฐานทางวัฒนธรรมของสังคมไทยในอดีตที่ไม่มีการปกปิด ดังจะเห็นได้จากการสอดแทรกเนื้อหาเรื่องราวทางเพศไว้ในวรรณกรรมต่างๆ และภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีอยู่ทั่วประเทศ ดังนั้นการแต่งกายในลักษณะที่เปิดเผยส่วนต่างๆ ของร่างกายและมุ่งเน้นความน่าดึงดูดใจของผู้อื่นของผู้หญิงในสังคมไทยจึงเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่อย่างไรก็ตาม การครอบงำของแนวคิดบริโภคนิยมได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความคิดค่านิยมในเรื่องทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในลักษณะที่ว่า มีการปรุงแต่งในการแสวงหาความสุขทางเพศในรูปแบบต่างๆ มากขึ้นจากเดิมมาก ที่มีผลทำให้การตอบสนองความต้องการทางเพศที่แต่เดิมเป็นเพียงความต้องการพื้นฐานเป็นไปเพื่อดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์ เช่น เกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานอื่นๆ ทางร่างกายเป็นความสุขสูงสุดของมนุษย์ อันเป็นความสับสนในเรื่องของการให้คุณค่าต่อสาระที่แท้จริงของความเป็นมนุษย์

ในอีกแง่หนึ่งสังคมไทยเป็นสังคมที่มีพุทธศาสนาเป็นวัฒนธรรมหลักที่ใช้ในชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ในสังคม ตลอดจนเป็นปัจจัยที่สังคมใช้ในการกำหนดนิยามความเป็นไทยด้วยการถือว่าชีวิตความเป็นอยู่ในด้านต่างๆ เช่น อาหาร การแต่งกาย ชื่อ ประเพณี และค่านิยมต่างๆ ที่เป็นวัฒนธรรมพุทธหรือที่ใกล้เคียงกับความเป็นพุทธเป็นตัวชี้ถึงความเป็นไทย (อารงค์ สุทธศาสตร์. 2519 : 10) ความคิดค่านิยมเชิงบริโภคนิยมและวัฒนธรรมแบบพุทธดังกล่าวเป็นค่านิยมและวัฒนธรรมกระแสหลักของสังคมไทย กล่าวได้ว่าสังคมไทยอยู่ภายใต้อิทธิพลของทั้งสองประการดังกล่าวโดยแท้จริง เพราะแม้ว่าสตรีมุสลิมไทยที่มีชุดของค่านิยมและวัฒนธรรมโดยพื้นฐานที่มีความแตกต่างอย่างมากกับวัฒนธรรมการแต่งกายที่วางอยู่บนแนวคิดบริโภคนิยมและวัฒนธรรมพุทธก็ตาม แต่สตรีมุสลิมในสังคมไทยยึดถือค่านิยมในการแต่งกายที่ไม่ต่างจากคน

ส่วนใหญ่ในสังคมเพราะเราไม่สามารถแยกแยะได้โดยง่ายว่าใครเป็นมุสลิมหรือไม่ โดยพิจารณาจากการแต่งกาย เมื่อปัจจุบันประชาชาติอิสลามได้แผ่ขยายไปทั่วโลก ดังนั้นมุสลิมที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ใช่มุสลิม เช่น ชาวไทยมุสลิมจึงมีโอกาที่จะถูกผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมได้ง่ายทั้งโดยนโยบายและโดยปริยาย ดังนั้นการศึกษาบทบัญญัติอิสลามให้กระจ่างจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นเสมอ กับการดักเตือนและเชิญชวนกันให้มั่นคงในหลักศาสนาอิสลาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิเสธหรือการต่อสู้กับตนเอง เพื่อไม่ปล่อยให้ตนต้องตกอยู่ในกระแสวัฒนธรรมที่ต้องห้าม และเพื่อคงมั่นอยู่ในอิสลามและหันกลับมาสู่อิสลาม เช่น กรณีตัวอย่างที่ผู้หญิงไทยส่วนหนึ่งและมีแนวโน้มสูง ขึ้นได้หันกลับมาสู่รูปแบบการแต่งกายตามบทบัญญัติอิสลามด้วยอิญาบ แม้ว่าสังคมไทยในปัจจุบัน จะมีบางสังคมที่เริ่มจะให้การยอมรับสำหรับการแต่งกายแบบอิญาบ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นสังคมแถบชานเมืองหรือเป็นสังคมที่มีประชากรมุสลิมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ความคิด ความรู้และการปฏิบัติตน ของคนส่วนใหญ่ก็ยังคงมองปรากฏการณ์ดังกล่าวอย่างมีอคติและไม่เข้าใจ (เสาวนีย์ จิตต์หมวด, 2535 : 57)

แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับวัฒนธรรมค่านิยมในการแต่งกายของสตรีมุสลิมบางส่วนเกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจนเมื่อประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา กล่าวคือ ได้มีสตรีมุสลิมบางส่วน ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงของวัยรุ่นที่มีการศึกษาดี คือจะศึกษาอยู่ในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย และผู้ที่จบการศึกษาในระดับดังกล่าว ที่ทำงานแล้วได้หันมาแต่งกายตามหลักการของศาสนาอิสลามที่เป็นลักษณะเฉพาะของตน โดยจะแต่งกายในลักษณะปกปิดส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างมิดชิด ตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า จะเปิดเผยแต่เพียงใบหน้าและฝ่ามือเท่านั้น หรือที่เรียกว่าเป็นการแต่งกายในแบบ “อิญาบ” อันเป็นที่เข้าใจกันโดยส่วนใหญ่ว่าเป็นข้อบัญญัติใช้ทางศาสนาที่มีปรากฏในคัมภีร์ อัล-กุรอาน การเกิดขึ้นของปรากฏการณ์ของการแต่งกายแบบอิญาบในบริบทดังกล่าวของสังคมไทยจึงทำให้อิญาบมีลักษณะที่สวนทางหรือแปลกแยกในสังคมใหญ่จากความคุ้นเคยที่เป็นปกติธรรมดาของผู้คนในสังคมอย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากการแต่งกายแบบอิญาบเป็นการแต่งกายที่มีพื้นฐานมาจากอิสลาม ของชนกลุ่มน้อยมุสลิมในสังคมไทยที่ไม่ได้มีส่วนทางสังคมในการกำหนดความเป็นไทยและจากการที่การแต่งกายนี้ เน้นการปกปิดร่างกายอย่างมิดชิด อันเป็นการสวนทางกับความคุ้นเคยและกระแśc่านิยมการแต่งกายที่ถือการเปิดเผยส่วนต่างๆ ของร่างกายว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา และค่านิยมการแต่งกายทันสมัยหรือตามแฟชั่นที่เน้นการเสริมความงามของร่างกาย ดังนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นคือ คนส่วนใหญ่ในสังคมรับรู้หรือถือว่าอิญาบเป็นการแต่งกายที่ไม่ปกติธรรมดา เป็นสิ่งที่ยากแก่การเข้าใจ เพราะไม่ตรงกับยุคสมัยและแปลกแยกไปจากความเป็นไทยที่อยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมพุทธ ผู้แต่งอิญาบจึงต้องประสบกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เป็นการถูกกดดันทางสังคม นับตั้งแต่การถูกมองด้วยความสงสัย ประหลาดใจ และต่อต้าน

ตลอดจนเป็นความขัดแย้งในสังคม เนื่องจากสังคมส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการแต่งกายแบบฮิญาบที่เป็นไปเพื่อสกัดกั้น ยับยั้ง และป้องกันการล่วงละเมิดต่างๆ ทางเพศในสังคม อันเป็นความรู้ความเข้าใจของผู้คลุมฮิญาบส่วนใหญ่ เพราะฮิญาบไม่ได้มีมาแต่เดิมในสังคมมุสลิมซึ่งหมายถึงสังคมไทยโดยรวมด้วย (กิตติภูมิ วิเศษศักดิ์. 2534 : 2-3)

หน้าที่และความสำคัญของฮิญาบในสังคมนั้น ได้มีการให้ความรู้ความเข้าใจโดยบรรดาผู้รู้ทางศาสนาว่า “ฮิญาบ” เป็นสิ่งที่ช่วยยกสถานภาพทางสังคมของผู้หญิงให้มีความเท่าเทียมกับผู้ชาย เป็นการช่วยยกฐานะของผู้หญิงที่ถูกยึดถือเป็นเพียงวัตถุทางเพศของผู้ชาย ทั้งนี้เพราะการแต่งกายที่ปกปิดมิดชิดและไม่รัดรูปจะช่วยป้องกันการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบต่างๆ จากผู้ชาย นับตั้งแต่การมองดูส่วนต่างๆ ของร่างกายผู้หญิงที่เผยไว้ด้วยอารมณ์ต่างๆ ทางเพศ การพูดจาตะโลม การลวนลาม ตลอดจนถึงการผิดประเวณี และการถูกข่มขืน อันถือเป็นการเอาไรด์เอาเปรียบและกดขี่ผู้หญิง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้หญิงประสบอยู่เสมอจากการแต่งกายในลักษณะที่เปิดเผยส่วนต่างๆ ของร่างกาย ทั้งนี้เพราะลักษณะธรรมชาติพื้นฐานของมนุษย์โดยเฉพาะผู้ชายนั้น มีความโน้มเอียงในการที่จะเกิดอารมณ์ปรารถนาในเรื่องของผู้หญิงได้โดยง่าย (เสาวนีย์ จิตต์หมวด. 2535 : 12)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยานุกูลมีนักศึกษาหญิงที่เป็นมุสลิมอยู่มาก ซึ่งจากการสังเกตการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิมเหล่านั้นหลายคนคลุมผ้าคลุม (ฮิญาบ) แต่ก็มีจำนวนหนึ่งที่ไม่คลุม นักศึกษาหญิงมุสลิมหลายคนคลุมผ้าเรียบร้อยแต่ยังมีอีกมากที่แต่งกายไม่ถูกต้องตามหลักการอิสลาม คือ บางคนคลุมผ้าแต่ใส่เสื้อแขนสั้น นุ่งกระโปรงสั้น บางคนคลุมผ้าแต่สั้นจนเห็นเส้นผม ฯลฯ สาเหตุของปัญหาดังกล่าวว่าจะเกิดจากหลายปัจจัย เช่น นักศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางการแต่งกายที่ถูกต้อง หรือเกิดจากการไม่ได้ศึกษาศาสนาอย่างจริงจังจึงทำให้ไม่ทราบถึงข้อบัญญัติในการแต่งกายที่กำหนดขึ้นและสาเหตุอีกหลายๆ อย่าง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถือเป็นปัญหาที่ผู้วิจัยต้องทำการศึกษาเพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้การศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความศรัทธาเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมุสลิมทุกคน จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นนักศึกษาผู้หนึ่งที่นับถือศาสนาอิสลามสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมกรรมการแต่งกาย เพื่อจะได้ทราบว่าพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิมว่าแต่งกายได้ถูกต้องตามหลักการศาสนาหรือไม่เพียงใด และจะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปพัฒนาและแก้ไขให้เกิดความรู้จริงและนำไปสู่การปฏิบัติตามข้อที่ใช้และงดเว้นตามข้อที่ห้ามให้ถูกต้องตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการแต่งกายตามบทบัญญัติของนักศึกษาหญิงมุสลิม ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการแต่งกายตามบทบัญญัติศาสนาอิสลามของนักศึกษาหญิงมุสลิมในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการแต่งกายตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม นักศึกษาหญิงมุสลิมในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยถึงพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิมในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้ นักศึกษาหญิงมุสลิมมีการแต่งกายที่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม ให้เกิดการตระหนักถึงความสำคัญของคำสั่งของพระเจ้าที่กำหนดให้สตรีมุสลิมทุกคนแต่งกายแบบฮิญาบ ซึ่งหากนักศึกษาหญิงมุสลิมนั้นได้แต่งกายตามคำสั่งใช้ของพระองค์อัลลอฮ์ (ช.บ) แล้ว ก็เป็นการแสดงให้เห็นถึงความยำเกรงต่อพระเจ้าที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งใช้การได้รับผลบุญ (ริสกี) จากพระองค์อัลลอฮ์ (ช.บ) การได้รับคำสรรเสริญจากพี่น้องมุสลิมและแสดงให้ถึงความแตกต่างด้านการแต่งกายจากศาสนิกอื่นๆ แต่หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์อัลลอฮ์ (ช.บ) แล้ว ก็จะถูกลงโทษจากพระองค์อัลลอฮ์ (ช.บ) ตามที่ได้กำหนดโทษไว้ในคัมภีร์อัล-กุรอาน และจะได้รับคำตีดนินนาจากพี่น้องมุสลิมอีกด้วย และอีกประการหนึ่งคือ สามารถนำผลการศึกษาในเรื่องนี้มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิมและสตรีมุสลิมทั่วไปได้อีกด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

1. หน่วยในการวิเคราะห์

ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการแต่งกายตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม นักศึกษาหญิงมุสลิมในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม ซึ่งหน่วยในการวิเคราะห์คือ นักศึกษาหญิงมุสลิมและบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

1. นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีนักศึกษาหญิงที่เป็นมุสลิมจำนวนทั้งหมด 80 คน โดยแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น (Stratified random sampling) ดังนี้

- 1.1 ช่วงชั้นที่ 1 คือ นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 11 คน
- 1.2 ช่วงชั้นที่ 2 คือ นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 คน
- 1.3 ช่วงชั้นที่ 3 คือ นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 11 คน
- 1.4 ช่วงชั้นที่ 4 คือ นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 23 คน

2. กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม คือ

- 2.1 ผู้ปกครองของนักศึกษาหญิงมุสลิม จำนวน 10 คน
- 2.2 คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน
- 2.3 ผู้นำชุมชนที่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 5 คน
- 2.4 ผู้นำศาสนาอิสลาม จำนวน 14 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เมื่อแบ่งช่วงชั้นของนักศึกษาหญิงมุสลิมดังกล่าวแล้ว การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจะใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มตามชั้นปีของนักศึกษาจากนั้นใช้เทคนิคการสุ่มแบบโควต้า การกำหนดเป็นโควต้าในการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกออกมากลุ่มละ 10 คน จากนั้นจึงใช้เทคนิคการสุ่มแบบง่าย (Simple Sampling) ได้มาดังนี้

- 1.1 กลุ่มที่ 1 คือ นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 10
- 1.2 กลุ่มที่ 2 คือ นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 10
- 1.3 กลุ่มที่ 3 คือ นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 10
- 1.4 กลุ่มที่ 4 คือ นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 10

2. กลุ่มตัวอย่างของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิมที่ตอบแบบสัมภาษณ์ใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้ คือ

- 2.1 อายุ 30 ปีขึ้นไป
- 2.2 มีประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 1 ปี
- 2.3 เป็นบุคคลที่อยู่ในพื้นที่
- 2.4 มีความรู้ ความเข้าใจหรือมีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการแต่งกายตามบทบัญญัติ

ศาสนาอิสลาม

- 2.5 มีความใกล้ชิดกับกลุ่มตัวอย่าง

และจากเกณฑ์ดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มผู้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม ประกอบด้วย

1. ผู้ปกครองของนักศึกษาหญิงมุสลิม จำนวน 2 คน
2. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน
3. ผู้นำชุมชนที่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 2 คน
4. ผู้นำศาสนาอิสลาม จำนวน 2 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรต้นของกลุ่มนักศึกษาหญิงมุสลิม คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล คือ ระดับชั้นปี อายุ สถานภาพทางครอบครัว สถานภาพในการนับถือศาสนาอิสลาม พื้นฐานการศึกษาศาสนาอิสลาม

2. ระดับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม

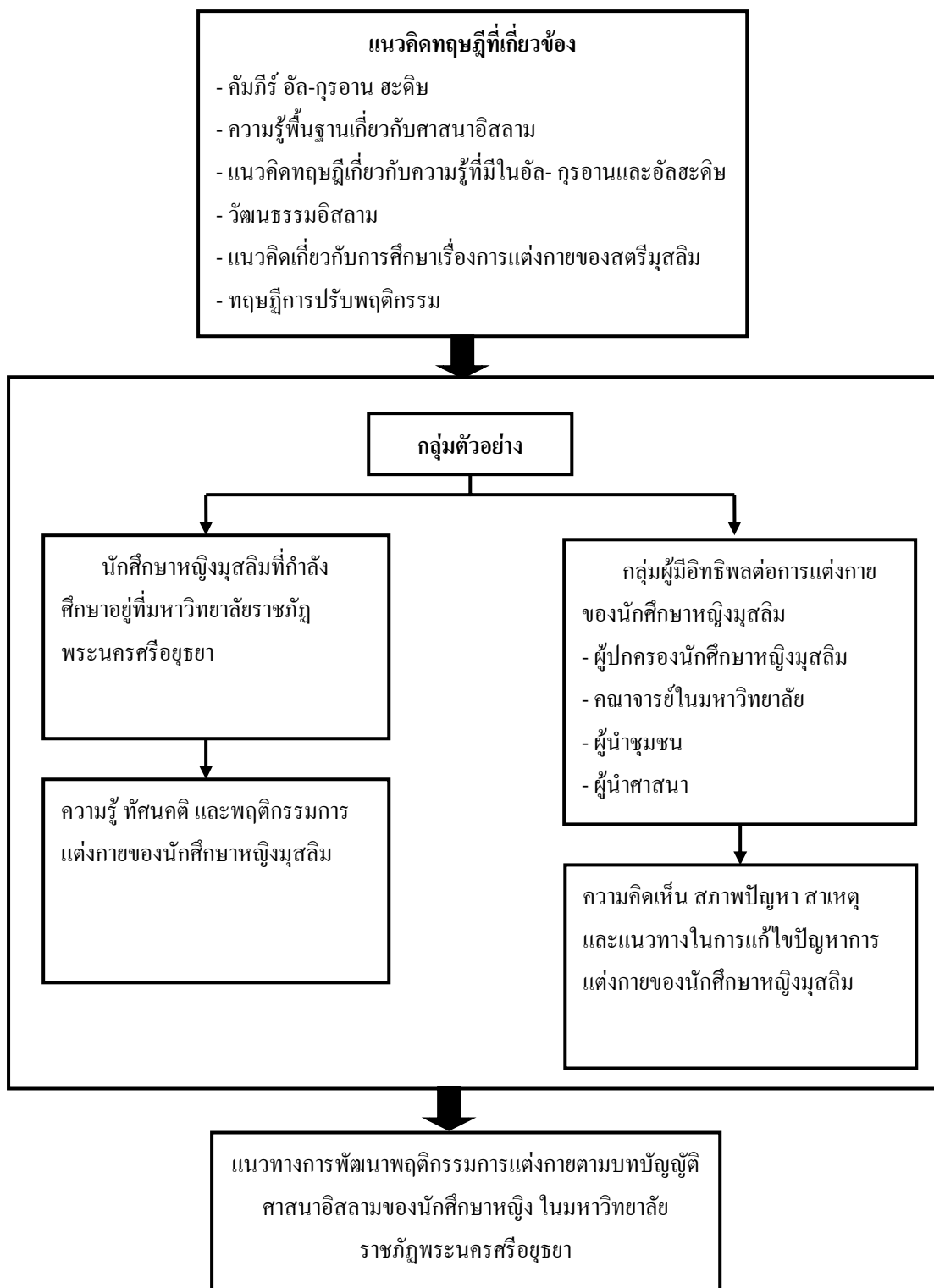
ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการแต่งกายตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม ของนักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปรต้นของกลุ่มผู้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม คือ

1. เพศ
2. อายุ
3. การศึกษา
4. ตำแหน่ง / หน้าที่ความรับผิดชอบ

ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชนิดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับเก็บข้อมูลจากนักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาหญิงมุสลิม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการแต่งกายตาม

บทบัญญัติศาสนาอิสลามของนักศึกษาหญิงมุสลิม

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการแต่งกายตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม

2. แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ในการสัมภาษณ์บุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม ตามประเด็นต่างๆที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

2.1 ความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม

2.2 ปัญหาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม

2.3 ปัจจัยต่างๆ ที่นำไปสู่ปัญหา เช่น ความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ สื่อ ฯลฯ

2.4 สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น

2.5 แนวทางในการแก้ไขปัญหา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทบัญญัติศาสนาอิสลาม หมายถึง บทบัญญัติ (หลักศรัทธาและหลักปฏิบัติ) ที่กำหนดไว้ในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานและฮาดิซ ซึ่งเป็นธรรมเนียมในการดำเนินชีวิตของมุสลิมทุกคนที่ต้องศรัทธาและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

2. การแต่งกายตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม หมายถึง การแต่งกายของสตรีมุสลิมที่ได้บัญญัติไว้ในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน และฮาดิซ ซึ่งเป็นธรรมเนียมแห่งชีวิตที่บัญญัติระเบียบการประพฤติปฏิบัติของมุสลิมทุกคน คือ การปกปิดตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้าซึ่งสามารถเปิดเผยได้เพียงใบหน้าและฝ่ามือ

3. พฤติกรรมการแต่งกาย หมายถึง การแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิมที่แต่งกายมาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

4. แนวทางการพัฒนา หมายถึง การทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาที่ได้มาจากข้อมูลของการวิจัยพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิมในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาหญิงมุสลิมที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
6. ผู้ปกครองนักศึกษาหญิงมุสลิม หมายถึง ผู้ปกครองที่เป็นมารดาของนักศึกษาหญิงมุสลิม
7. กลุ่มผู้มีอิทธิพล หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมุสลิม คือ ผู้ปกครองของนักศึกษาหญิงมุสลิม คณาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้นำชุมชนที่นับถือศาสนาอิสลาม ผู้นำศาสนาอิสลาม และเพื่อน
8. คณาจารย์มหาวิทยาลัย หมายถึง อาจารย์ที่นับถือศาสนาอิสลามที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
9. ผู้นำชุมชน หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนันผู้ใหญ่บ้านที่นับถือศาสนาอิสลาม
10. ผู้นำศาสนา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นอิหม่าม ประจำมัสยิด
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา หมายถึง มหาวิทยาลัยที่นักศึกษาหญิงมุสลิมศึกษาอยู่ ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการแต่งกายตามบทบัญญัติของนักศึกษาหญิงมุสลิม ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความรู้ที่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม
2. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมกรรมการแต่งกายตามบทบัญญัติศาสนาอิสลามของนักศึกษาหญิงมุสลิมในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการแต่งกายให้ถูกต้องและสอดคล้องตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม
3. เพื่อทราบถึงแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการแต่งกายตามบทบัญญัติศาสนาอิสลามนักศึกษาหญิงมุสลิมในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา